

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1401

гр. София, 11.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 63 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА

като разгледа докладваното от КРИСТИНА Н. КОСТАДИНОВА Гражданско дело № 20231110140927 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по искова молба на П. В. В. срещу „Т.С.“ ЕАД.

Съдът намира, че са налице предпоставките за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Ето защо, на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

I. ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото, както следва:

- Ищецът твърди е бил в трудово правоотношение с „Т.С.“ ЕАД за изпълнение на длъжността „монтьор топлофикационни съоръжения – отговорник на обект към звено „Аварийно възстановяване и ремонт“. Посочва, че трудовото правоотношение било прекратено въз основа заповед №4 от 09.03.2021 г. на работодателя на основание дисциплинарно уволнение, считано от деня на връчването на заповедта. Посочва, че законността на уволнението е оспорена и с влязло в сила Решение № 20015204 от 21.02.2022 г., издадено по гр.д. 22789/2021 г., СРС, 56 с-в, потвърдено с Решение № 2967 от 28.10.2022 г. по гр.д. 6489/2022 г., СГС, II-Д въззивен състав и Определение № 1449/05.06.2023 г. по гр.д. 550/2023 г., ВКС уволнението е отменено като незаконно и ищецът е възстановен на работа на 13.07.2023 г. Твърди, че в периода от 29.03.2021 г. до 13.07.2023 г. ищецът е останал без работа поради уволнението. Твърди, че работодателят не е заплатил дължимото трудово възнаграждение за месеците февруари и март 2021 г., както и дължимото обезщетение за неизползван платен годишен отпуск по чл. 224 КТ в размер на 2706 лв. Заявява, че не му е било заплатено дължимото обезщетение за времето в което е останал без работа за период от 6 месеца. Поддържа, че в полза на ищеца възникнало вземане срещу ответника за неплатени трудови възнаграждения за периода м. февруари 2021 г. в размер на **1353 лв.** и м. март 2021 г. в размер на **1353 лв.**, обезщетение за забава за периода

от 01.03.2021 г. до 21.07.2023 г. върху неплатеното трудово възнаграждение за м. февруари 2021 г. в размер на **340,22 лв.**, обезщетение за забава за периода от 01.04.2021 г. до 21.07.2023 г. върху неплатеното трудово възнаграждение за м. март 2021 г. в размер на **328,57 лв.**, обезщетение за незаконно уволнение, равно на 6 брутни работни заплати в размер на **8118 лв.**, обезщетение за забава за периода от 29.03.2021 г. до 21.07.2023 г. в размер на **1978,21 лв.**, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на **2706 лв.** и обезщетение за забава върху сумата за неизползван платен годишен отпуск за периода 29.03.2021 г. до 21.07.2023 г. в размер на **659,41 лв.** Моли ответникът да бъде осъден да му заплати посочените суми, ведно със законната лихва върху главниците от подаване на исковата молба – 21.07.2023г. до окончателното плащане. Претендира разноски.

2. Ответникът е получил препис от исковата молба, по която е депозирал отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва предявените искове като неоснователни и недоказани. Признава, че с решение на СРС по гр.д.22789/2021 г, СРС, уволнението на ищеца е било признато за незаконно и ищецът е възстановен на заеманата от него длъжност. Заявява, че е начислявал във ведомости трудовите възнаграждения на работниците, като във ведомост на името на ищеца са начислени и изплатени трудови възнаграждения в размери: за м.02.2021 г. – начислено трудово възнаграждение в размер на 2312,69 лв., за м.03.2021 г. – начислено трудово възнаграждение в размер на 577,11 лв., както и е начислено обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 906,40 лв. за пропорционално полагащия му се годишен отпуск от 10 работни дни. В условията на евентуалност възражава, че ако не се докаже заплащане на обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, последното е погасено по давност. Посочва, че на ищеца е удържана една брутна работна заплата за м.03.2021 г., на основание чл.221, ал.3 КТ, като за това е налице изрично съгласие на ищеца в заповед № 4/09.03.2021 г. за налагане на дисциплинарно уволнение. Оспорва като неоснователен и иска по чл. 225 КТ, тъй като ищецът не е представил доказателства, че е останал без работа в посочения 6-месечен срок. Оспорва иска за обезщетение за забава върху обезщетението по чл. 225 КТ, тъй като ответникът не е бил поканен да заплати обезщетение. Претендира разноски, в това число и юрисконсултско възнаграждение.
3. Исковете за осъждане на ответната страна да заплати описаните по-горе суми са с правно основание чл. 128, т. 2 КТ, чл. 224, ал. 1 КТ, чл. 225, ал. 1 КТ и чл. 86 ЗЗД.

4. В тежест на всяка от страните е да докаже фактите, на които основава своите искания и възражения.

4.1. По иска за неплатено трудово възнаграждение – в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника през процесния период, че през процесния период е предоставял работна сила на работодателя си съобразно уговореното в договора, както и размера на брутното трудово възнаграждение.

При доказване на горното в тежест на ответника е да докаже, че заплатил на работника трудово възнаграждение за процесния период.

4.2. По иска за обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в тежест на ищеца е да докаже прекратяване на трудовото правоотношение; наличие на полагаем и неизползван към датата на прекратяване на трудовото правоотношение платен годишен отпуск; размер на брутното трудово възнаграждение за последния отработен

месец от ищеца.

При доказване на горното в тежест на ответника е да докаже, че е заплатил уговореното трудово възнаграждение на ищеца, както и възражението за давност.

4.3. По иска за обезщетение за оставане без работа в резултат на незаконно уволнение в тежест на ищеца е да докаже наличието на трудово правоотношение с ответника, че същото е прекратено със заповед на работодателя от 09.03.2021 г., че по съдебен ред уволнението е признато за незаконно с влязло в сила съдебно решение, както и това, че в резултат на незаконното уволнение е останал без работа в 6-месечен период след 29.03.2021 г., че оставането му без работа е в причинна връзка с уволнението, както и размера на последното брутно трудово възнаграждение на база пълен отработен месец.

При доказване на горното в тежест на ответника е да докаже, че е заплатил или погасил по друг начин дължимото обезщетение.

4.4. По иска за обезщетение за забава в тежест на ищеца е да докаже съществуването и размера на главните дългове, изпадането на ответната страна в забава (настъпване на изискуемост на срочно задължение и неизплащане до падежната дата или изпращане на покана до длъжника при безсрочни задължения), както и размера на обезщетението за забава.

В тежест на ответната страна е да докаже погасяване на възникналите в нейна тежест задължения.

5. ОБЯВЯВА за безспорно и ненуждаещо се от доказване на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК следните обстоятелства: 1) между П. В. В. и „Т.С.“ ЕАД е имало валидно трудово правоотношение за длъжността „монтър, топлофикационни съоръжения“, което е прекратено едностранно от работодателя на 09.03.2021 г. на основание дисциплинарно уволнение, 2) с Решение № 20015204 от 21.02.2022 г., издадено по гр.д. 22789/2021 г., СРС, 56 с-в, потвърдено с Решение № 2967 от 28.10.2022 г. по гр.д. 6489/2022 г., СГС, II-Д въззивен състав и Определение № 1449/05.06.2023 г. по гр.д. 550/2023 г., ВКС уволнението е отменено като незаконно и ищецът е възстановен на работа при ответника.

6. УКАЗВА на ищеца, на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, че не представя доказателства за твърденията си, че е останал без работа за периода от 29.03.2021 г. до 29.09.2021 г.

7. УКАЗВА на ответника, на основание чл. 146, ал. 2 ГПК, че не представя доказателства за твърденията си, че е заплатил дължимите трудови възнаграждения и обезщетения.

II. 1. ДОПУСКА като доказателства по делото приложените към исковата молба и отговора на исковата молба писмени доказателства.

2. ЗАДЪЛЖАВА ищеца, на основание чл. 190 ГПК, в първото съдебно заседание да представи за справка трудовата си книжка.

3 . ДА СЕ ИЗДАДЕ съдебно удостоверение на ответника съобразно т. 2 от доказателствените искания в отговора на исковата молба **СЛЕД** представяне на доказателства за заплатена държавна такса в размер на 5 лв.

4 . ДОПУСКА извършването на ССЧЕ, която да даде заключение по задачите, поставени в исковата молба.

ОПРЕДЕЛЯ предварително възнаграждение в размер на 250 лв., платими от бюджета на съда /доколкото ищецът е работник/.

НАЗНАЧАВА за вещо лице: В. Д. П.

III. 1. УКАЗВА на страните, че:

- най-късно в първото по делото заседание могат да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

- съгласно чл. 40, ал. 1 ГПК страната, която живее или заминава за повече от един месец в чужбина, е длъжна да посочи лице в седалището на съда, на което да се връчват съобщенията - съдебен адресат, ако няма пълномощник по делото в Република България, като същото задължение имат законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 в случай, че не бъде посочен съдебен адресат, всички съобщения се прилагат към делото и се смятат за връчени.

- съгласно чл. 41, ал. 1 ГПК страната, която отсъства повече от един месец от адреса, който е съобщила по делото или на който веднъж ѝ е било връчено съобщение, е длъжна да уведоми съда за новия си адрес, като същото задължение имат и законният представител, попечителят и пълномощникът на страната, а съгласно ал. 2 при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 50, ал. 1 и 2 ГПК мястото на връчване на търговец и на юридическо лице, което е вписано в съответния регистър, е последният посочен в регистъра адрес, а ако лицето е напуснало адреса си и в регистъра не е вписан новият му адрес, всички съобщения се прилагат по делото и се смятат за редовно връчени.

- съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска, а съгласно ал. 2 ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца, ако той не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие. Неприсъственото решение не се мотивира по същество. В него е достатъчно да се укаже, че то се основава на наличието на предпоставките за постановяването му, а именно: на страните да са указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и неявяването им в съдебно заседание и искът да е вероятно основателен, с оглед на посочените в ИМ обстоятелства и представените доказателства.

2. ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните

желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието.

IV. НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на **02.04.2024 г. от 10.20 часа**, за която дата и час да се призоват страните и вещото лице

Препис от настоящото определение да се връчи на страните, а на ищеца и препис от отговора.

-

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____